

kania nie przekracza dwóch miesięcy. Przy dłuższym pobycie przysługuje pracownikowi ryczałt na wynajęcie lokalu mieszkalnego w wysokości nie przekraczającej 500 zł miesięcznie.

4. Pracownikom naukowo-dydaktycznym i naukowo-badawczym, skierowanym na staż do ośrodka mieszczącego się poza miejscem ich stałego zamieszkania, może być przyznane stypendium w wysokości 700 zł miesięcznie. W wypadkach szczególnie uzasadnionych, zwłaszcza warunkami rodzinnymi, stypendium może być podwyższone, jednak nie więcej niż do 1.200 zł miesięcznie.

5. Pracownikom jednostek organizacyjnych gospodarki narodowej, skierowanym na staż do ośrodka mieszczącego się poza miejscem ich stałego zamieszkania, może być w uzasadnionych wypadkach przyznany zamiast diet dodatek stażowy do uposażenia w wysokości do 700 zł miesięcznie. Dodatek ten wypłacany jest z osobowego funduszu plac jednostek organizacyjnych, które skierowały pracownika na staż, i nie podlega opodatkowaniu.

6. Stypendium, o którym mowa w ust. 4, nie może być przyznane, jeżeli pracownik w okresie odbywania stażu korzysta ze stypendium przewidzianego w art. 14 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 31 marca 1965 r. o stopniach naukowych i tytułach naukowych (Dz. U. Nr 14, poz. 101).

7. Stypendium, o którym mowa w ust. 4, płatne jest ze środków budżetowych przeznaczonych na kształcenie kadr naukowych i nie podlega opodatkowaniu.

8. Świadczenia pieniężne związane ze skierowaniem na staż, określone w ust. 1—5, pokrywa instytucja kierująca pracownika na staż, natomiast koszty materiałowe oraz inne świadczenia związane z odbywaniem stażu pokrywa jednostka, w której staż jest odbywany.

§ 5. Decyzje o skierowaniu pracownika na staż, decyzje o przedłużeniu stażu oraz decyzje o ewentualnym przyznaniu stypendium lub dodatku stażowego do uposażenia wydają:

- 1) w szkołach wyższych — rektorzy szkół wyższych,
- 2) w placówkach Polskiej Akademii Nauk oraz w instytucjach naukowo-badawczych — dyrektorzy (kierownicy) tych placówek (instytutów),
- 3) w innych jednostkach organizacyjnych — kierownicy jednostek nadrzędnych.

§ 6. 1. Osoba odbywająca staż pracuje pod bezpośrednią opieką kierownika jednostki lub wyznaczonego w tym celu pracownika o odpowiednich kwalifikacjach (kierownik stażu), w oparciu o indywidualny program stażu ustalony w drodze porozumienia między kierownikami jednostki delegującej i przyjmującej na staż.

2. Program stażu powinien zapewniać realizację zasad określonych w § 2. W zależności od charakteru i miejsca stażu w programie powinno być uwzględnione w szczególności:

- 1) prowadzenie własnych badań stażysty związanych z tematem pracy naukowo-badawczej, opracowywaną rozprawą doktorską bądź habilitacyjną,
- 2) uczestniczenie w planowych pracach naukowo-badawczych jednostki, w której odbywany jest staż,
- 3) uczestniczenie w zebraniach naukowych, seminariach, a także w zajęciach dydaktycznych, a ponadto, jeżeli staż odbywa się w ośrodkach przemysłowych —
- 4) zaznajomienie się z nowoczesną aparaturą stosowaną w przemyśle, technologią procesów produkcyjnych oraz ich organizacją,
- 5) uczestniczenie w ustalonym zakresie w pracach produkcyjnych ośrodka przemysłowego, w wydziałach i zakładach odpowiadających specjalizacji stażysty.

§ 7. 1. Po zakończeniu stażu kierownik jednostki wystawia pracownikowi, który odbywał staż, zaświadczenie o odbyciu stażu, stwierdzające rodzaj wykonanych prac oraz zawierające opinię o wynikach stażu.

2. Pracownik, który odbył staż, jest obowiązany do złożenia w swoim miejscu pracy sprawozdania z przebiegu stażu oraz przedstawienia uzyskanej opinii o wynikach stażu.

§ 8. 1. Osobie wyznaczonej do sprawowania opieki nad stażystą (kierownikowi stażu) instytucja kierująca pracownika na odbycie stażu wypłaca dodatkowe wynagrodzenie w wysokości i na zasadach ustalonych dla promotorów przewodów doktorskich.

2. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje osobie otrzymującej wynagrodzenie przewidziane dla promotora.

§ 9. W uzasadnionych wypadkach organ kierujący pracownika na staż może go odwołać ze stażu.

§ 10. Zasady kierowania żołnierzy zawodowych na staże oraz zasady odbywania staży w jednostkach organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej określi ten Minister.

§ 11. Wykonanie uchwały porucza się wszystkim ministrom (kierownikom urzędów centralnych) oraz Sekretarzowi Naukowemu Polskiej Akademii Nauk.

§ 12. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 17 czerwca 1967 r.

w sprawie szczegółowych zasad rozliczeń z budżetem centralnym różnic budżetowych.

Na podstawie §§ 8 i 21 pkt 1—3 uchwały nr 26 Rady Ministrów z dnia 3 lutego 1967 r. w sprawie różnic budżetowych oraz zasad stosowania niektórych cen (Monitor Polski Nr 13, poz. 65) zarządza się, co następuje:

Przepis wstępny.

§ 1. Ilekroć w zarządzeniu użyto określenia:

- 1) „uchwała” — rozumie się przez to uchwałę nr 26 Rady

Ministrów z dnia 3 lutego 1967 r. w sprawie różnic budżetowych oraz zasad stosowania niektórych cen (Monitor Polski Nr 13, poz. 65),

- 2) „jednostki” — rozumie się przez to jednostki gospodarcze wymienione w § 3 uchwały oraz zakłady tych jednostek,
- 3) „cena, po której nastąpiła sprzedaż” — rozumie się przez to cenę, która powinna być stosowana zgodnie z obowiązującymi przepisami,

- 4) „cena zakupu” — rozumie się przez to cenę zakupu z uwzględnieniem prowizji (ryczałtu, rabatu) przysługującej jednostce, która dokonała zakupu,
- 5) „właściwy miejscowo organ finansowy” — rozumie się przez to wydział finansowy prezydium powiatowej bądź dzielnicowej rady narodowej lub rady narodowej miasta stanowiącego powiat, w którego okręgu znajduje się siedziba jednostki gospodarczej zobowiązanej do rozliczeń różnic budżetowych z budżetem, a w odniesieniu do jednostek podległych Ministrowi Obrony Narodowej i Ministrowi Spraw Wewnętrznych — Ministerstwo Finansów,
- 6) „cenniki zaopatrzeniowe” — rozumie się przez to cenniki, o których mowa w zarządzeniu nr 60/65 Przewodniczącego Państwowej Komisji Cen z dnia 3 marca 1965 r. w sprawie wytycznych dotyczących opracowywania projektów nowych cenników artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych i projektów zmian tych cenników (Biuletyn Cen Nr 7, poz. 121a).

Różnice budżetowe przy sprzedaży artykułów.

§ 2. Jednostki produkcyjne rozliczają różnice budżetowe przy sprzedaży artykułów w wypadkach oraz w wysokości określonych w § 4 uchwały, z zastrzeżeniem przepisów §§ 3—8 i 17.

§ 3. 1. Jednostki produkcyjne rozliczają różnice budżetowe przy sprzedaży prefabrykatów betonowych i żelbetonowych po cenie detalicznej loco skład producenta bądź po cenie zbytu loco dla obrotów rynkowych.

2. Różnicą budżetową jest różnica między ceną zbytu loco dla obrotów rynkowych a zaopatrzeniową ceną zbytu.

§ 4. 1. Jednostki produkcyjne rozliczają różnice budżetowe przy sprzedaży drewna okrągłego, materiałów drzewnych i niektórych wyrobów gotowych z drewna, objętych cennikiem detalicznym dla obrotu rynkowego, oraz płyt paździerzowych.

2. Różnicą budżetową jest różnica między ceną detaliczną, zmniejszoną o udzielone marże handlowe, a zaopatrzeniową ceną zbytu, z zastrzeżeniem ust. 4.

3. Za zaopatrzeniową cenę zbytu uważa się w zakresie:

- 1) drewna okrągłego, materiałów tartych, półfabrykatów oraz niektórych wyrobów gotowych z drewna — cenę zbytu uwidocznioną w cennikach zaopatrzeniowych (odpowiadającą cenie detalicznej loco las przy pniu bądź loco skład handlowy zmniejszonej o obowiązujące marże handlowe),
- 2) płyt paździerzowych — cenę detaliczną stosowaną w obrocie zaopatrzeniowym, zmniejszoną o obowiązującą marżę handlową.

4. W razie sprzedaży artykułów określonych w ust. 1 po cenie detalicznej, różnicą budżetową jest różnica między ceną, po której nastąpiła sprzedaż, a ceną detaliczną loco skład handlowy, uwidocznioną w cennikach zaopatrzeniowych, bądź — w odniesieniu do płyt paździerzowych — ceną detaliczną stosowaną w obrocie zaopatrzeniowym.

§ 5. Przy sprzedaży przez jednostki produkcyjne siatki ogrodzeniowej z drutu dodatnią różnicą budżetową jest różnica między ceną detaliczną, zmniejszoną o udzielone bądź należne sprzedawcy stosownie do przepisu § 4 ust. 3 uchwały marże handlowe, a zaopatrzeniową ceną zbytu (ceną detaliczną obowiązującą przed dniem 18 grudnia 1961 r., zmniejszoną o marże handlowe).

§ 6. Jeżeli przy sprzedaży artykułów określonych w §§ 4 i 5 przez jednostki produkcyjne na rzecz jednostek handlu detalicznego marża hurtowa podlega podziałowi, przez zaopatrzeniową cenę zbytu należy rozumieć cenę określoną w tych przepisach łącznie z marżą hurtową.

§ 7. 1. Wytwórnice gazów technicznych rozliczają dodatnie różnice budżetowe przy sprzedaży gazów technicznych po zaopatrzeniowych cenach hurtowych, bez względu na osobę odbiorcy.

2. Różnicą budżetową jest kwota stanowiąca 85% marży hurtowej.

§ 8. 1. Jednostki produkujące nawozy sztuczne rozliczają różnice budżetowe przy sprzedaży tych nawozów innym odbiorcom niż spółdzielnie (związki spółdzielni) zrzeszone w Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” i Centrali Spółdzielni Ogrodniczych.

2. Różnicą budżetową (ust. 1) jest różnica między ceną, po której nastąpiła sprzedaż (ceną detaliczną lub ceną specjalną zmniejszoną o przysługujący odbiorcy rabat), a ceną detaliczną, zmniejszoną o rabat przysługujący spółdzielniom (związkom spółdzielni) wymienionym w ust. 1.

§ 9. 1. Jednostki zbytu rozliczają różnice budżetowe przy sprzedaży artykułów w wypadkach i w wysokości określonych w § 5 ust. 2 pkt 1 uchwały, z zastrzeżeniem przepisów ust. 2 oraz §§ 10, 11, 15 ust. 4 i 17.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy jednostek zbytu typu rynkowego wymienionych w załączniku nr 1 do uchwały.

§ 10. 1. Biura zbytu drewna rozliczają różnice budżetowe przy sprzedaży artykułów określonych w § 4 ust. 1; różnicą budżetową jest różnica między ceną, po której nastąpiła sprzedaż, a zaopatrzeniową ceną zbytu.

2. Za zaopatrzeniową cenę zbytu uważa się w zakresie:

- 1) drewna okrągłego, materiałów tartych, półfabrykatów oraz niektórych wyrobów gotowych z drewna, objętych cennikiem zaopatrzeniowym — cenę detaliczną uwidocznioną w tym cenniku,
- 2) płyt paździerzowych — cenę detaliczną stosowaną w obrocie zaopatrzeniowym.

3. Przy sprzedaży artykułów po zaopatrzeniowej cenie zbytu określonej w ust. 2 (cenie detalicznej objętej cennikiem zaopatrzeniowym bądź cenie detalicznej stosowanej w obrocie zaopatrzeniowym) różnice budżetowe nie występują.

§ 11. 1. Zakład Sprzedaży Nawozów Sztucznych Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” rozlicza ujemne różnice budżetowe przy sprzedaży nawozów potasowych z importu.

2. Ujemną różnicą budżetową jest różnica między ceną detaliczną, zmniejszoną o udzielone odbiorcy rabaty oraz opusty za przedsezonowy odbiór nawozów sztucznych, a ceną zakupu.

§ 12. 1. Państwowe i spółdzielcze jednostki zaopatrzeniowe, określone w § 14 ust. 2 uchwały, rozliczają różnice budżetowe przy sprzedaży artykułów po innych cenach niż ceny zakupu (zaopatrzeniowe ceny zbytu bądź hurtowe) zwiększone o przysługujący narzut bądź marże handlowe.

2. Różnicą budżetową jest różnica między ceną, po której nastąpiła sprzedaż, a ceną zakupu zwiększoną o należny narzut bądź marże handlowe.

3. Za jednostki zaopatrzeniowe (ust. 1) uważać należy również wojewódzkie przedsiębiorstwa zaopatrzenia drobnej wytwórczości (magazyny interwencyjne), biura sprzedaży zgrupowane w Centrali Technicznej oraz Biuro Obrotu Maszynami i Surowcami w Warszawie.

§ 13. 1. Jednostki handlu hurtowego, które zakupują artykuły po zaopatrzeniowej cenie zbytu (§ 14 ust. 1 uchwały), rozliczają różnice budżetowe przy sprzedaży artykułów w wypadkach oraz w wysokości określonych w § 5 ust. 2 pkt 2 uchwały, z zastrzeżeniem §§ 14, 15 i 17.

2. Przepis ust. 1 stosuje się również do tych jednostek handlu hurtowego typu rynkowego wymienionych w załączniku nr 1 do uchwały, które zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie uchwały zakupują artykuły przeznaczone do odprzedaży po cenach zaopatrzeniowych określonych w

§ 2 ust. 1 uchwały, jak również — w zakresie skór — do jednostek handlu hurtowego zgrupowanych w Centrali Handlu Obuwiem.

§ 14. Wojewódzkie centrale materiałów budowlanych w razie sprzedaży po cenie detalicznej artykułów, na które ustalono ceny składowe, rozliczają różnice budżetowe w wysokości różnicy między ceną detaliczną loco skład handlowy a ceną składową.

§ 15. 1. Państwowe przedsiębiorstwa „Centrala Rybna”, zgrupowane w Zjednoczeniu Gospodarki Rybnej, rozliczają różnice budżetowe przy sprzedaży:

- 1) ryb morskich i przetworów rybnych; różnicą budżetową jest różnica między ceną detaliczną, zmniejszoną o marżę detaliczną i hurtową, a zaopatrzeniową ceną zbytu, z tym że powyższa różnica cen może być określona przez Państwową Komisję Cen kwotowo,
- 2) importowanych ryb morskich — zakładom przetwórstwa rybnego; różnicą budżetową jest różnica między zaopatrzeniową ceną zbytu, po której następuje sprzedaż, a ceną detaliczną zmniejszoną o marżę detaliczną i hurtową.

2. Za zaopatrzeniowe ceny zbytu uważa się jednolite ceny zbytu określone przez Państwową Komisję Cen, zwiększone o narzut na rzecz przedsiębiorstw „Centrala Rybna” bądź na rzecz Centralnego Ośrodka Dyspozycyjnego Zbytu.

3. W razie gdy obowiązujące ceny detaliczne ryb (ust. 1 pkt 1) zróżnicowane są strefowo, różnice budżetowe obliczane są z uwzględnieniem cen detalicznych strefy I.

4. Według zasad określonych w ust. 1 pkt 2 rozlicza różnice budżetowe Centralny Ośrodek Dyspozycyjny Zbytu Zjednoczenia Gospodarki Rybnej, z tym że przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio.

5. Przepisy ust. 1 pkt 1 oraz ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio do państwowych przedsiębiorstw rybołówstwa morskiego.

§ 16. Jeżeli sprzedaż przez jednostki objęte §§ 2—15 dokonywana jest w tranzycie rozliczanym, różnice budżetowe rozlicza jednostka, która wystawia fakturę na odbiorcę towaru. Przy sprzedaży dokonanej w tranzycie organizowanym różnice budżetowe rozlicza dostawca.

§ 17. 1. Nie uważa się za różnice budżetowe powstających z tytułu zaokrąglenia cen:

- 1) w jednostkach produkcyjnych i jednostkach zbytu:
 - a) różnic między zaopatrzeniowymi cenami hurtowymi, zmniejszonymi o marżę hurtową, a zaopatrzeniowymi cenami zbytu — w razie fakturowania dostaw artykułów określonych w § 2 ust. 1 pkt 2 i 3 uchwały nie po zaopatrzeniowej cenie zbytu, lecz po zaopatrzeniowej cenie hurtowej zmniejszonej o marżę hurtową,
 - b) różnic między cenami detalicznymi, zmniejszonymi o marżę handlową, a zaopatrzeniowymi cenami zbytu — w razie fakturowania dostaw artykułów o jednolitym poziomie cen, objętych cennikami zaopatrzeniowymi, nie po zaopatrzeniowej cenie zbytu, lecz po cenie detalicznej zmniejszonej o marżę handlową;
- 2) w jednostkach handlu hurtowego określonych w § 14 ust. 1 uchwały:
 - a) różnic między zaopatrzeniowymi cenami hurtowymi, zmniejszonymi o marżę hurtową, a zaopatrzeniowymi cenami zbytu — w razie fakturowania po zaopatrzeniowej cenie hurtowej dostaw artykułów określonych w § 2 ust. 1 pkt 2 i 3 uchwały, zakupionych po zaopatrzeniowej cenie zbytu,
 - b) różnic między cenami detalicznymi, zmniejszonymi o marżę detaliczną, a zaopatrzeniowymi cenami hurtowymi — w razie fakturowania dostaw artykułów o jednolitym poziomie cen, objętych cennikami zaopatrzeniowymi, nie po cenie zaopatrzeniowej hurtowej, lecz po cenie detalicznej zmniejszonej o marżę detaliczną.

2. Ilekroć w ust. 1 jest mowa o marży handlowej (hurtowej, detalicznej), rozumie się przez to marżę liczoną w obowiązującym procencie ceny.

§ 18. 1. Przedsiębiorstwa obrotu produktami naftowymi „CPN” rozliczają z budżetem:

- 1) dodatnie różnice budżetowe — przy sprzedaży produktów naftowych po specjalnej cenie detalicznej,
- 2) ujemne różnice budżetowe — przy sprzedaży produktów naftowych przedsiębiorstwom zgrupowanym w Zjednoczeniu Przemysłu Farb i Lakierów po ustalonej kooperacyjnej cenie zbytu.

2. Dodatnią różnicą budżetową, o której mowa w ust. 1 pkt 1, jest różnica między specjalną (podwyższoną) ceną detaliczną a ceną detaliczną.

3. Ujemną różnicą budżetową, o której mowa w ust. 1 pkt 2, jest różnica między ceną, po której nastąpiła sprzedaż, a zaopatrzeniową ceną zbytu (ceną zakupu).

§ 19. Jednostki gospodarki uspołecznionej będące uczestnikami porozumienia branżowego w transporcie w razie sprzedaży materiałów pędnych i olejów silnikowych innym przedsiębiorstwom będącym uczestnikami tego porozumienia traktuje się jako jednostki zaopatrzeniowe (§ 12).

§ 20. 1. Hurtownie zaopatrzenia rzemiosła, zrzeszone w Centralnym Związku Rzemieślniczych Spółdzielni Zaopatrzenia i Zbytu, rozliczają dodatnie różnice budżetowe przy sprzedaży artykułów odbiorcom nie uprawnionym do zakupu po cenie innej niż cena detaliczna (§ 18 ust. 1 uchwały).

2. Różnicą budżetową jest różnica między ceną detaliczną zmniejszoną o marżę detaliczną a ceną, po której dokonano zakupu (marża hurtowa bądź jej część).

§ 21. 1. Jednostki handlowe, zrzeszone w Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”, rozliczają ujemne różnice budżetowe przy sprzedaży materiałów drzewnych, zakupionych po cenach detalicznych zmniejszonych o marżę handlową, odbiorcom określonym przez Państwową Komisję Cen w trybie § 13 ust. 4 pkt 2 uchwały i na cele określone w § 10 ust. 1 uchwały.

2. Ujemną różnicą budżetową jest różnica między ceną zaopatrzeniową hurtową materiałów drzewnych, pomniejszoną o marżę handlową, a ceną zakupu (ceną detaliczną zmniejszoną o marżę handlową).

§ 22. 1. Zakład Eksportowo-Importowy Centrali Spółdzielni Ogrodniczych rozlicza różnice budżetowe przy sprzedaży importowanych płodów ogrodniczych, określonych w przepisach wydanych przez Państwową Komisję Cen w sprawie cen importowanych płodów ogrodniczych.

2. Dodatnią różnicą budżetową jest różnica między wartością płodów, obliczoną po cenach detalicznych, zmniejszonych o marżę handlową udzielone odbiorcom, a wartością tych płodów obliczoną po cenach zbytu, pomniejszoną o sumę bonifikat udzielonych przez Zakład Eksportowo-Importowy zgodnie z przepisami Państwowej Komisji Cen określonymi w ust. 1.

3. Różnice budżetowe rozlicza się odrębnie od sprzedanych warzyw i odrębnie od sprzedanych owoców.

§ 23. 1. Państwowe i spółdzielcze jednostki handlowe, zaopatrujące ludność w ziemniaki jadalne na warunkach ustalonych przez właściwe organy, rozliczają od ilości sprzedanych ziemniaków dodatnie lub ujemne różnice budżetowe.

2. Dodatnią lub ujemną różnicą budżetową (ust. 1) jest różnica między wartością ziemniaków sprzedanych w okresie sprawozdawczym, obliczoną po cenach, po których nastąpiła sprzedaż ziemniaków, a ich wartością obliczoną po cenach zakupu, zwiększoną o obowiązujące marże handlowe, narzuty (dopłaty) i ryczałty, ustalone przez właściwe organy.

Różnice budżetowe powstające przy zaliczaniu surowców i materiałów do kosztów produkcji.

§ 24. 1. Ustalenie ceny zaliczeniowej określonej w § 4 ust. 6 uchwały, powodujące występowanie różnic budżetowych, powinno nastąpić w zasadzie przed rozpoczęciem roku.

2. Jednostki gospodarki uspołecznionej, w których występują ceny zaliczeniowe (ust. 1), obowiązane są powiadomić o ustaleniu tej ceny właściwy miejscowo organ finansowy. Powiadomienie powinno nastąpić w ciągu 10 dni od daty otrzymania zawiadomienia o ustaleniu ceny.

§ 25. 1. Przedsiębiorstwa zgrupowane w Zjednoczeniu Przemysłu Farmaceutycznego „Polfa” rozliczają różnice budżetowe od surowców i materiałów objętych katalogiem cen kalkulacyjnych zatwierdzonym przez Ministra Przemysłu Chemicznego.

2. Ceny kalkulacyjne, o których mowa w zarządzeniu nr 36 Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 maja 1966 r. w sprawie nadania Zjednoczeniu Przemysłu Farmaceutycznego „Polfa” uprawnień zjednoczenia eksperymentującego i w zakresie finansowania eksportu i importu Biura Produktów Farmaceutycznych Centrali Importowo-Eksportowej Chemikali „Ciech”, stosowane w przedsiębiorstwach zgrupowanych w Zjednoczeniu Przemysłu Farmaceutycznego „Polfa”, traktuje się w zakresie rozliczeń różnic budżetowych na równi z cenami zaliczeniowymi.

3. Różnice budżetowe oblicza się od ilości surowców i materiałów (ust. 1) zakupionych od dostawców krajowych i przedsiębiorstw handlu zagranicznego, z wyjątkiem Biura Produktów Farmaceutycznych Centrali Importowo-Eksportowej Chemikali „Ciech”.

§ 26. 1. Zakłady Przemysłu Tłuszczowego im. gen. Wróblewskiego w Gdańsku rozliczają różnice budżetowe określone w § 4 ust. 1 pkt 2 uchwały od nasion roślin oleistych, olejów roślinnych surowych i tranu pochodzących z importu.

2. Różnice budżetowe oblicza się od ilości zakupionych surowców wymienionych w ust. 1.

§ 27. 1. Jednostki gospodarcze, zakupujące do przetopu złom stali i żeliwa oraz odpady produkcyjne złomu metali nieżelaznych i ich stopów oraz odpady metalurgiczne metali nieżelaznych i ich stopów (huty, odlewnie i inne), rozliczają z budżetem przy zakupie dodatnie różnice budżetowe.

2. Złom stali i żeliwa oraz metali nieżelaznych i ich stopów, pochodzący z odzysków (np. w jednostkach podległych Ministrowi Komunikacji przy naprawie taboru oraz przy naprawie nawierzchni kolejowej), z wyjątkiem jednakże złomu powrotnego, i zużyty do przetopu we własnych piecach odlewniczych, traktować należy w zakresie rozliczeń dodatnich różnic budżetowych jako złom zakupiony, o którym mowa w ust. 1.

3. Rejonowe zbiornice złomu, zakłady przerobu złomu, zgrupowane w Centrali Gospodarki Złomem „Centrozłom”, zakłady przerobu złomu, zgrupowane w Zjednoczeniu Górniczo-Hutniczym Metali Nieżelaznych, i inne jednostki gospodarki uspołecznionej, uprawnione do sprzedaży złomu, rozliczają dodatnie różnice budżetowe przy sprzedaży odbiorcom nie uspołecznionym złomu stali i żeliwa oraz odpadów produkcyjnych złomu metali nieżelaznych i ich stopów po cenach przewidzianych w cennikach złomu przeznaczonego do przetopu.

4. Dodatnie różnice budżetowe określone w ust. 1 i 2 stanowią kwoty narzutów do cen zbytu i cen odprzedaży złomu stali i żeliwa, odpadów produkcyjnych złomu metali nieżelaznych i ich stopów oraz odpadów metalurgicznych metali nieżelaznych i ich stopów, w wysokości określonej w załączniku do zarządzenia.

5. Dodatnie różnice budżetowe określone w ust. 3 stanowią kwoty narzutu (ust. 4), o które zwiększa się ceny zbytu (ceny odprzedaży), stosowane przy sprzedaży złomu przez jednostki wymienione w powyższym przepisie.

§ 28. 1. Wojewódzkie zarządy aptek, nadzorowane przez Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej, rozliczają ujemne różnice budżetowe powstałe w aptekach i laboratoriach galenowych przy zużyciu spirytusu do wytwarzanych leków re-

cepturowych i produkcji galenowej określonej przez Ministerstwo Zdrowia i Opieki Społecznej.

2. Ujemną różnicą budżetową jest różnica między ceną zakupu (ceną detaliczną spirytusu butelkowanego, zwiększoną ewentualnie o dopłatę do ceny spirytusu konsumpcyjnego, ceną zbytu spirytusu luzem) a ceną zaliczeniową, po której spirytus zaliczany jest do produkcji leków w aptekach i laboratoriach galenowych.

3. Różnice budżetowe rozlicza się:

- 1) w aptekach — od zakupionej ilości spirytusu butelkowanego,
- 2) w laboratoriach galenowych — od ilości spirytusu zużytego do produkcji.

Różnice budżetowe przy zakupie artykułów.

§ 29. 1. Jednostki zbytu i handlu hurtowego, które kupują artykuły po cenach zróżnicowanych, a sprzedają je po cenie jednolitej, rozliczają różnice budżetowe określone w § 5 ust. 2 pkt 3 uchwały.

2. Różnicą budżetową jest:

- 1) w odniesieniu do artykułów sprzedawanych po zaopatrzeniowych cenach zbytu lub hurtowych — różnica między zaopatrzeniową ceną zbytu a ceną zakupu,
- 2) w odniesieniu do artykułów sprzedawanych po jednolitej cenie detalicznej — różnica między ceną detaliczną, zmniejszoną o marżę handlową, a ceną zakupu.

3. Przepis ust. 1 i 2 pkt 2 dotyczy również jednostek zbytu i handlu hurtowego typu rynkowego, wymienionych w załączniku nr 1 do uchwały, w odniesieniu do artykułów zakupionych po cenie niższej niż cena detaliczna zmniejszona o marżę handlową.

4. Przepis ust. 3 nie dotyczy jednostek zgrupowanych w Centrali Tekstylno-Odzieżowej, które rozliczają różnice budżetowe przy zakupie odzieży po cenie innej niż cena detaliczna zmniejszona o marżę handlową; różnicą budżetową jest różnica między ceną detaliczną, zmniejszoną o marżę handlową, a ceną zakupu.

§ 30. 1. Jednostki określone w § 29 rozliczają dodatnie różnice budżetowe według zasad w tym paragrafie określonych również w razie zakupu od jednostek gospodarki nie uspołecznionej tych artykułów, na które organ właściwy do ustalania cen ustali obok ceny detalicznej także cenę zbytu inną niż cena detaliczna zmniejszona o marżę handlową.

2. Dodatnią różnicą budżetową jest różnica między ceną detaliczną, zmniejszoną o marżę handlową, a ceną zakupu (ceną zbytu).

3. Obowiązek rozliczeń dodatnich różnic budżetowych określonych w ust. 1 ciąży również na jednostkach handlu detalicznego.

4. W razie gdy zakup artykułów określonych w ust. 1 dokonywany jest za pośrednictwem rzemieślniczych spółdzielni zaopatrzenia i zbytu, zrzeszonych w Centralnym Związku Rzemieślniczych Spółdzielni Zaopatrzenia i Zbytu, obowiązek rozliczeń dodatnich różnic budżetowych ciąży na powyższych spółdzielniach. Dotyczy to również zakupów części zamiennych i akcesoriów samochodowych z pominięciem jednostek określonych w § 31 ust. 1.

§ 31. 1. Biuro Zbytu Przemysłu Motoryzacyjnego „Behamot”, Biuro Zbytu Zjednoczenia Zaplecza Technicznego Motoryzacji, jednostki handlu hurtowego, zrzeszone w Krajowym Związku Spółdzielni Transportu, oraz składnice części zamiennych do pojazdów samochodowych i inne jednostki działające na podstawie porozumień z powyższymi biurami zbytu bądź za ich zgodą rozliczają różnice budżetowe przy zakupie części zamiennych i akcesoriów do pojazdów samochodowych.

2. Różnicą budżetową jest różnica między ceną detaliczną zmniejszoną o obowiązujące marżę handlową a ceną zakupu (zaopatrzeniową ceną zbytu).

3. Zakup części zamiennych i akcesoriów do pojazdów samochodowych od jednostek spółdzielczych, państwowego przemysłu terenowego i podmiotów gospodarki nie uspołecznionej nie może powodować występowania w jednostkach określonych w ust. 1 ujemnych różnic budżetowych.

4. Jednostki określone w ust. 1 poza różnicami budżetowymi występującymi przy zakupie rozliczają z budżetem centralnym dodatkowo różnice budżetowe w razie sprzedaży części zamiennych i akcesoriów do pojazdów samochodowych po cenie wyższej niż cena detaliczna zmniejszona o marżę detaliczną i hurtową; dodatnią różnicą budżetową jest różnica między ceną, po której nastąpiła sprzedaż, zmniejszoną o należną marżę handlową (narzut), a ceną detaliczną zmniejszoną o marżę detaliczną i hurtową.

5. W razie sprzedaży części zamiennych i akcesoriów do pojazdów samochodowych w tranzycie rozliczaniem stosuje się odpowiednio przepis § 16; w tym wypadku różnicą budżetową jest różnica między ceną, po której nastąpiła sprzedaż, a ceną zakupu zwiększoną o marżę handlową (narzut do ceny) przysługującą jednostce handlowej rozliczającej dostawę.

6. Przepisy ust. 1—3 i 5 stosuje się odpowiednio do przedsiębiorstw zgrupowanych w Centrali Techniczno-Handlowej „Motozbyt”. Przedsiębiorstwa te rozliczają również dodatkowo różnice budżetowe występujące przy sprzedaży używanych pojazdów samochodowych w wysokości określonej w ust. 5.

Różnice budżetowe przy skupie.

§ 32. 1. Obowiązek rozliczania różnic budżetowych ciąży na jednostkach skupu, za które uważa się:

- 1) wyspecjalizowane jednostki skupu,
- 2) inne jednostki (przemysłowe, handlowe) — jeżeli nabywają w drodze skupu produkty rolne, surowce wtórne, przedmioty przemysłu ludowego i artystycznego od wytwórców oraz artykuły pochodzenia zagranicznego od ludności w celu dalszej odprzedaży bądź — jeżeli chodzi o produkty rolne objęte obowiązkiem dostaw lub zakupione z zaliczeniem na poczet obowiązkowych dostaw — również na własne cele produkcyjne.

2. Za produkty rolne uważa się wszelkie produkty gospodarki rolnej, hodowlanej, ogrodniczej, leśnej, rybnej.

3. Przy skupie pośrednim, prowadzonym przez jednostki spółdzielcze na zlecenie państwowych przedsiębiorstw skupu, obowiązek rozliczeń różnic ciąży na jednostkach państwowych. Nie dotyczy to jednostek zrzeszonych w Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” w zakresie skupu ziemniaków.

§ 33. 1. Jednostki skupu rozliczają różnice budżetowe w wysokości określonej w § 5 ust. 4 i 5 uchwały, z zastrzeżeniem ust. 2—5, §§ 34 i 36—38.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy przedsiębiorstw nasiennych w zakresie różnic cen (cen dla dostaw kontraktowanych i cen dla dostaw spoza kontraktacji), które zgodnie z przepisem § 8 uchwały nr 398 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 1966 r. w sprawie usprawnienia gospodarki materiałem siewnym zaliczane są na fundusz ryzyka i przeceny tworzony w tych przedsiębiorstwach zgodnie z przepisami uchwały nr 327 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 18 października 1966 r. w sprawie utworzenia funduszu ryzyka i przeceny w przedsiębiorstwach nasiennych.

3. Różnice budżetowe nie występują przy skupie produktów rolnych, do których stosuje się przepisy uchwały nr 46 Rady Ministrów z dnia 7 marca 1958 r. w sprawie organizacji rynku warzywno-owocarskiego (Monitor Polski z 1958 r. Nr 17, poz. 108, z 1959 r. Nr 66, poz. 338 i z 1967 r. Nr 31, poz. 145).

4. Przy skupie produktów rolnych objętych obowiązkiem dostaw oraz tych produktów, które przy skupie zaliczono na poczet dostaw obowiązkowych, dodatnią różnicą budżetową jest różnica między podstawową ceną skupu produktu a ceną skupu tegoż produktu w skupie z zaliczeniem na poczet dostaw obowiązkowych.

5. Wysokość różnicy budżetowej, o której mowa w ust. 4, może być określona kwotowo przy ustalaniu ceny podstawowej (§ 5 ust. 6 uchwały).

§ 34. 1. Przedsiębiorstwa Obrotu Surowcami Włókienniczymi i Skórzanymi, zgrupowane w Centrali Surowców Włókienniczych i Skórzanych, rozliczają ujemne różnice budżetowe określone w § 33 ust. 1 przy sprzedaży wełny i oprzędów pochodzących ze skupu.

2. Przy obliczaniu ujemnych różnic budżetowych uwzględnia się wyniki sortowania (przerobu) wełny i oprzędów, dokonanego zgodnie z obowiązującymi przepisami branżowymi.

3. Ujemne różnice budżetowe (ust. 1) rozliczane są również od wełny zaliczonej przy skupie na poczet dostaw obowiązkowych, od której rozliczono dodatkowo różnice budżetowe określone w § 33 ust. 4.

4. W wypadku określonym w ust. 3 za cenę skupu uważa się cenę skupu płaconą dostawcy, zwiększoną o dodatnią różnicę budżetową.

§ 35. Rolnicze spółdzielnie produkcyjne, zużywające na własne potrzeby zaliczone na poczet dostaw obowiązkowych ziemniaki własnej produkcji, rozliczają od tych ziemniaków dodatkowo różnice budżetowe na zasadach określonych w § 33 ust. 4.

§ 36. 1. W przedsiębiorstwach zgrupowanych w Zjednoczeniu Hodowli Roślin i Nasiennictwa przy obliczaniu na zasadach określonych w § 5 ust. 4 i 5 uchwały dodatnich różnic budżetowych od skupionego (zakupionego) materiału siewnego roślin rolniczych o obniżonej wartości siewnej uwzględnia się potrącenia z cen, określone odrębnymi przepisami.

2. Przedsiębiorstwa wymienione w ust. 1 rozliczają z budżetem także:

- 1) różnice budżetowe przy zakupie nasion kukurydzy z importu,
- 2) ujemne różnice budżetowe przy sprzedaży materiału siewnego (nasion siewnych zbóż i sadzeniaków) po cenach określonych w uchwale nr 17 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 21 stycznia 1966 r. w sprawie niektórych środków do zapewnienia planowego odnawiania nasion zbóż i sadzeniaków ziemniaka w latach 1966—1970, w tym również przy sprzedaży prowadzonej przez przedsiębiorstwa zgrupowane w Zjednoczeniu Przemysłu Ziemiaczanego.

3. Różnicą budżetową określoną w ust. 2 pkt 1 jest różnica między obowiązującą ceną skupu a ceną zakupu (ceną rozliczeniową) płaconą przedsiębiorstwu handlu zagranicznego, z tym że przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.

4. Ujemną różnicą budżetową określoną w ust. 2 pkt 2 jest różnica między ceną, po której nastąpiła sprzedaż materiału siewnego, a jego ceną skupu zwiększoną o należne marże handlowe.

§ 37. 1. Jednostki prowadzące skup opon używanych (ogumienia trakcyjnego) rozliczają różnice budżetowe przy sprzedaży tych opon:

- 1) spółdzielniom zrzeszonym w Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” (opony nie wymagające naprawy),
- 2) przedsiębiorstwem państwowego przemysłu terenowego i przedsiębiorstwem spółdzielczym, zajmującym się naprawą i bieżnikowaniem opon.

2. Różnicą budżetową jest w wypadku określonym:

- 1) w ust. 1 pkt 1 — różnica między ceną detaliczną, zmniejszoną o marżę handlową, a ceną skupu zwiększoną o marżę skupu (ceną zbytu),
- 2) w ust. 1 pkt 2 — różnica między ceną detaliczną opony naprawionej, zmniejszoną o marżę handlową i określoną przez Państwową Komisję Cen zryczałtowaną stawkę na naprawę i bieżnikowanie, a ceną skupu zwiększoną o marżę skupu.

§ 38. 1. Jednostki skupu rozliczają z budżetem przy skupie artykułów przemysłowych i spożywczych pochodzenia zagranicznego, z wyjątkiem odzieży używanej i obuwia używanego, dodatnie różnice budżetowe w wysokości określonej w ust. 2.

2. Dodatnie różnice budżetowe (ust. 1) wynoszą (w procencie ceny detalicznej):

- 1) od artykułów przemysłowych 5,0%,
- 2) od artykułów spożywczych:
 - a) napojów spirytusowych 10,0%,
 - b) wyrobów tytoniowych 6,0%,
 - c) pozostałych 2,0%.

§ 39. 1. Różnice budżetowe określone w §§ 33, 36 ust. 2 pkt 1 i 38 rozliczane są, z zastrzeżeniem ust. 2, od artykułów skupionych.

2. Jeżeli obowiązujące zasady ewidencji towarów umożliwiają ustalenie należnych różnic budżetowych od artykułów sprzedanych, różnice budżetowe mogą być ewidencjonowane przy skupie, a rozliczane przy sprzedaży tych artykułów.

Różnice budżetowe przy świadczeniu usług.

§ 40. 1. Jednostki gospodarcze świadczące usługi rozliczają różnice budżetowe, jeżeli zakupują materiały po cenach niższych od cen detalicznych pomniejszonych o marżę detaliczną, natomiast zleceniodawcy zaliczają te materiały po cenie detalicznej.

2. Przepis ust. 1 dotyczy również wypadków świadczenia usług na rzecz tych zleceniodawców będących jednostkami uspołecznionymi, które zgodnie z uchwałą bądź przepisami wydanymi na jej podstawie nie są uprawnione do zakupu artykułów (wszystkich lub niektórych) po cenach zaopatrzeniowych.

3. Różnicą budżetową jest różnica między ceną detaliczną, zmniejszoną o marżę detaliczną, a ceną zakupu.

4. Ustaloną przez Państwową Komisję Cen zryczałtowaną dopłatę z tytułu różnicy między cenami detalicznymi a cenami zaopatrzeniowymi materiałów użytych do świadczenia usług traktuje się jako narzut, o których mowa w § 6 ust. 1 uchwały.

5. W razie stosowania narzutu (ust. 4) różnicą budżetową jest kwota odpowiadająca wysokości narzutu.

6. Różnice budżetowe rozlicza się, z zastrzeżeniem przepisów §§ 41 i 42, od materiałów sprzedanych (zaliczonych) zleceniodawcy.

§ 41. 1. Jednostki gospodarcze przekazujące materiały do własnych zakładów usługowych dla ludności rolniczej różnice budżetowe od tych materiałów zgodnie z przepisem § 40 ust. 3.

2. W razie gdy zakład usługowy określony w ust. 1 zużyje materiały do świadczenia usług dla jednostek wymienionych w §§ 10—12 ust. 1 uchwały i zaliczy je zleceniodawcy po cenie zaopatrzeniowej, różnica między ceną detaliczną, zmniejszoną o marżę detaliczną, a ceną zakupu podlega potrąceniu z dodatnich różnic budżetowych należnych od danej jednostki gospodarczej w następnych okresach sprawozdawczych.

§ 42. Przedsiębiorstwa „Techniczna Obsługa Samochodów” rozliczają dodatnie różnice budżetowe (§ 40 ust. 3) przy zakupie materiałów. W przedsiębiorstwach tych sprzedaż materiałów traktuje się jako świadczenie usługi.

Różnice budżetowe z tytułu marż (rabatów, ryczałtów) handlowych.

§ 43. 1. Jednostki handlu hurtowego zgrupowane w Centrali Produktów Naftowych „CPN” oraz w Centrali Handlowej Przemysłu Chemicznego, jak również państwowe przedsiębiorstwa „Centrala Rybna” rozliczają z budżetem ujemne różnice budżetowe przy dostawach towarów do hurtowni Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”.

2. Ujemną różnicę budżetową (ust. 1) stanowi przy dostawach:

- 1) magazynowych — marża hurtowa w obowiązującej wysokości,
- 2) dokonywanych w formie tranzytu rozliczanego — $\frac{1}{3}$ marży hurtowej określonej w pkt 1.

3. Przepisy ust. 1 i 2 nie dotyczą dostaw (przerzutów) przez jednostki handlu hurtowego zgrupowane w Centrali Handlowej Przemysłu Chemicznego następujących towarów:

- 1) soda krystaliczna i soda oczyszczana;
- 2) barwniki do tkanin, skór, drewna i spożywcze;
- 3) farby i lakiery oraz emalia olejna, nitro, spirytusowa i inne, pokost, politory, szpachlówki, sykatywa, wypełniacze por, masy zacierowe, płyny do polerowania, pasty do szlifowania powłok malarskich oraz rozcieńczalniki i zmywacze;
- 4) farby suche chemiczne i ziemne;
- 5) wyroby gumowe, opony i dętki rowerowe, skórguma;
- 6) środki do tępienia szkodników oraz środki do impregnacji drewna i grzybobójcze.

§ 44. 1. Dostawcy (np. jednostki produkcyjne, jednostki handlu hurtowego) artykułów wymienionych w tabeli (ust. 2) przy ich sprzedaży na rzecz jednostek handlu detalicznego i innych odbiorców po cenach detalicznych lub po cenach detalicznych zmniejszonych o marżę detaliczną rozliczają z budżetem dodatnią różnicę budżetową.

2. Dodatnią różnicę budżetową (ust. 1) stanowi część marży hurtowej w wysokości podanej w kolumnie 3 poniższej tabeli:

Lp.	Grupy towarowe (według Wykazu marż detalicznych i hurtowych artykułów przemysłowych, stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia nr 92 Państwowej Komisji Cen z dnia 9 czerwca 1965 r. w sprawie marż handlowych — Biuletyn Cen Nr 20-21, poz. 298)	Różnica budżetowa (w % ceny detalicznej)
	1	2
1	Artykuły perfumeryjno-kosmetyczne (poz. 163 wykazu)	1,0
2	Tkaniny (poz. 321—348 wykazu)	1,5
3	Odzież, wyroby dziewiarskie i pończosznice (poz. 380—391 wykazu)	2,0
4	Galanteria włókiennicza i wyroby uzupełniające asortyment branży włókienniczej i odzieżowej (poz. 392—399, 401 i 402 wykazu)	2,0
5	Skóry *) i obuwiu (poz. 406—412 wykazu)	1,5
6	Galanteria ze skóry i tworzyw sztucznych (poz. 414 wykazu)	2,0

*) W razie sprzedaży po zaopatrzeniowej cenie hurtowej objętej cennikiem zaopatrzeniowym różnicę budżetową oblicza się od tej ceny.

3. Przepis ust. 1 i 2 nie dotyczy wypadków:

- 1) bezpośrednich (magazynowych) dostaw z zakładu produkcyjnego lub jednostki zbytu na rzecz jednostek handlu detalicznego zrzeszonych w Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” oraz magazynowych i tranzytowych dostaw organizowanych lub rozliczanych przez hurtownie zrzeszone w Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” z zakładu produkcyjnego, składnicy lub biura zbytu na rzecz jednostek handlu detalicznego zrzeszonych w tej Centrali, jak również magazynowych dostaw jednostek handlu hurtowego zrzeszonych w Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” na rzecz odbiorców nie zrzeszonych w tej Centrali,
- 2) przerzutów towarów na rzecz hurtowni zrzeszonych w Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” z magazynów innych hurtowni,
- 3) sprzedaży przez spółdzielnie zrzeszone w Centrali Spółdzielni Przemysłu Ludowego i Artystycznego „CPLiA” artykułów zaliczonych do wyrobów ludowych i artystycznych,
- 4) sprzedaży artykułów, których cenę detaliczną ustalono bez marży hurtowej.

4. Za wyroby ludowe i artystyczne (ust. 3 pkt 3) uważa się wszelkie tkaniny, stroje ludowe, obuwiu do strojów ludowych, rękawiczki wełniane, zapaski, skarpety, czapki wełniane, chustki na plecy.

§ 45. 1. Jednostki handlowe rozliczają dodatkowo różnice budżetowe przy sprzedaży artykułów, których ceny hurtowe powstające z cen detalicznych obejmują marżę handlową (hurtową) uwzględniającą paczkowanie towarów bądź ryczałt na paczkowanie w hurcie lub których zakup nastąpił z uwzględnieniem ryczałtu na paczkowanie, jeżeli sprzedaż tych artykułów dokonywana jest w stanie nie paczkowanym, a w wypadkach określonych przez Państwową Komisję Cen również w opakowaniach.

2. Różnicą budżetową (ust. 1) jest różnica między ceną hurtową, uwzględniającą marżę hurtową obowiązującą przy sprzedaży artykułów nie paczkowanych, a ceną hurtową zmniejszoną o marżę hurtową obowiązującą przy sprzedaży artykułów paczkowanych, bądź kwota ryczałtu lub części ryczałtu na paczkowanie w wysokości określonej przez Państwową Komisję Cen.

3. W wojewódzkich przedsiębiorstwach hurtu spożywczego występują ujemne różnice budżetowe przy sprzedaży soli paczkowanej. Ujemną różnicą budżetową jest kwota odpowiadająca ryczałtowi na paczkowanie, którego wysokość określają odrębne przepisy.

§ 46. 1. Jednostki handlu hurtowego rozliczają dodatkowo różnice budżetowe przy sprzedaży mąki na zaopatrzenie piekarni i ciastkarni.

2. Dodatnią różnicą budżetową jest różnica między zaopatrzeniową ceną hurtową mąki przeznaczonej na zaopatrzenie piekarni i ciastkarni, zmniejszoną o marżę hurtową, a ceną zbytu (ceną zakupu).

§ 47. 1. Jednostki handlu hurtowego, zgrupowane w Centrali Tekstylno-Odzieżowej, jak również spółdzielcze przedsiębiorstwa usług i handlu oraz bazy zaopatrzenia, podległe krajowym i wojewódzkim związkom spółdzielni pracy, rozliczają ujemne różnice budżetowe przy sprzedaży tkanin określonych przez Państwową Komisję Cen, przeznaczonych do konfekcjonowania, w razie udzielenia nabywcom dodatkowego rabatu od cen hurtowych tkanin — na zasadach i w wysokości określonych odrębnymi przepisami.

2. Ujemną różnicą budżetową jest kwota odpowiadająca wysokości dodatkowego rabatu od cen tkanin.

§ 48. 1. Jednostki gospodarki społecznej rozliczają z budżetem dodatkowo różnice budżetowe od artykułów, zakupionych ze względu na ich przeznaczenie po cenie pomniejszonej o specjalny (dodatkowy) rabat, w razie zużycia tychże artykułów na cele, na które otrzymany rabat nie przysługuje.

2. Różnicą budżetową jest kwota odpowiadająca rabatowi otrzymanemu przy zakupie artykułu.

3. Przepis ust. 1 i 2 ma zastosowanie do jednostek państwowego przemysłu terenowego i spółdzielni konfekcjonujących odzież i zakupujących tkaniny określone w § 47, jeżeli tkaniny te przekazane zostaną do produkcji odzieży modelowej bądź do produkcji na indywidualne zamówienia ludności.

§ 49. 1. Jednostki prowadzące sprzedaż nawozów sztucznych (gminne spółdzielnie oraz powiatowe związki gminnych spółdzielni, zrzeszone w Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”, spółdzielnie ogrodnicze zrzeszone w Centrali Spółdzielni Ogrodniczych, cukrownie) rozliczają różnice budżetowe z tytułu opustów (bonifikat) za przedsezonowy i posezonowy odbiór nawozów sztucznych.

2. Różnicą budżetową jest różnica między sumą opustów (bonifikat) otrzymanych od dostawców w okresie, w którym zgodnie z obowiązującymi przepisami przysługują te opusty, a sumą opustów udzielonych odbiorcom w powyższym okresie.

Pozostałe różnice budżetowe.

§ 50. 1. Jednostki zrzeszone w Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” (gminne spółdzielnie „Samopomoc Chłopska”, powiatowe związki gminnych spółdzielni „Samopomoc Chłopska”) rozliczają ujemne różnice budżetowe z tytułu bonifikat z cen nawozów mineralnych udzielonych producentom, którzy wywiążą się z zawartych umów kontraktacyjnych zbóż, zgodnie z przepisami uchwały nr 379 Rady Ministrów z dnia 6 grudnia 1966 r. w sprawie kontraktacji zbóż i przepisów wydanych na podstawie tej uchwały.

2. Ujemną różnicą budżetową jest kwota bonifikaty z cen nawozów mineralnych obliczona od cen detalicznych nawozów w procencie określonym uchwałą wymienioną w ust. 1.

§ 51. 1. Jednostki gospodarki uspołecznionej wymienione w §§ 10—12 ust. 1 uchwały, które artykuły zakupione po cenie zaopatrzeniowej zużyły do innych celów niż określone w tych przepisach, obowiązane są do uiszczenia od tych artykułów dodatknych różnic budżetowych.

2. W wypadku określonym w ust. 1 dodatnią różnicą budżetową jest różnica między ceną detaliczną a ceną zakupu.

Zwolnienia.

§ 52. Zwalnia się od obowiązku rozliczeń z budżetem różnic budżetowych:

- 1) Centralę Zbytu Węgla,
- 2) przedsiębiorstwa zgrupowane w Centrali Przemysłu Mięsnego,

- 3) przedsiębiorstwa rezerw państwowych,
- 4) przedsiębiorstwa podległe i nadzorowane przez Ministra Gospodarki Komunalnej i Ministra Handlu Wewnętrznego — w zakresie różnic budżetowych określonych w § 6 ust. 1 uchwały,
- 5) przedsiębiorstwa podległe Zarządowi Lasów Państwowych — w zakresie różnic budżetowych wymienionych w § 4 oraz różnic budżetowych powstałych przy skupie drewna,
- 6) jednostki skupu złomu — w zakresie sprzedaży złomu jako żelastwa użytkowego,
- 7) przedsiębiorstwa handlowe — w zakresie skupu artykułów przemysłowych od rzemieślników oraz od osób wykonujących przemysł ludowy lub domowy, z wyjątkiem artykułów określonych w § 30,
- 8) jednostki gospodarki uspołecznionej — w zakresie skupu zdecentralizowanego płodów rolnych,
- 9) jednostki handlowe — w zakresie różnic budżetowych występujących przy sprzedaży artykułów zakupionych w ramach upłynniania zbędnych i nadmiernych zapasów,
- 10) przedsiębiorstwa nadzorowane przez Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej — w zakresie skupu leków pochodzenia zagranicznego,
- 11) spółdzielnie zrzeszone w Związku Spółdzielni Spożyców „Społem” — w zakresie różnic budżetowych określonych w § 44, występujących przy sprzedaży artykułów pochodzących z własnej produkcji nakładczej tych spółdzielni.

Przepis końcowy.

§ 53. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1967 r.

Minister Finansów: w z. J. Trendola

Załącznik do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 17 czerwca 1967 r. (poz. 159).

DODATNIE RÓŻNICE BUDŻETOWE PRZY ZAKUPIE ZŁOMU WSADOWEGO ZAKUPYWANEGO DO PRZETOPU

Lp.	Wyszczególnienie	Wysokość dodatniej różnicy budżetowej w procencie ceny zakupu (ceny zbytu, ceny odprzedaży)
I	Dodatnie różnice budżetowe przy zakupie po cenach zbytu od państwowych instytucji i zakładów przemysłowych oraz od spółdzielczych zakładów przemysłowych:	
	1) złomu stali niestopowej dla:	
	a) wielkich pieców	10
	b) żeliwiaków, małych pieców elektrycznych, pieców martenowskich i elektrycznych	25
	2) złomu żeliwa dla:	
	a) odlewni żeliwa	20
	b) wielkich pieców	10
	3) złomu stali stopowej	10
	4) odpadów produkcyjnych złomu metali nieżelaznych i ich stopów oraz odpadów metalurgicznych metali nieżelaznych i ich stopów	5,5
II	Dodatnie różnice budżetowe przy zakupie po cenach odprzedaży od jednostek upoważnionych do skupu złomu:	
	1) złomu stali dla:	
	a) żeliwiaków i małych pieców elektrycznych łukowych	170
	b) pieców martenowskich	88
	c) pieców elektrycznych	145
	2) złomu żeliwa dla:	
	a) żeliwiaków	94
	b) pieców elektrycznych, martenowskich i innych płomiennych	115